

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

BRÆNDPUNKTET.

Nr. 2.

November 1912.

2. Aarg.

Roald Amundsen.

Sydpolens Konge.

Roald Amundsen — — kender vi ikke alle dette Navn? — Ved vi ikke hvem han er? — Jo vist gør vi det, selv det mindste Barn paa Skolen, har hørt om ham og den sidste store Bedrift, han har gjort. — —

Hvor ved vi nu noget om hans Sydpolsfærd andet, end fra hans Bog: „Sydpolen” (og den holder jo kun en Brøkdel af os), spørger nogle os; dette lovede vi, at besvare i dette Nummer af „Brændpunktet” — — —

Naar en Opdager vender hjem, efter at have gjort noget virkeligt stort, skal han altid rejse den civiliserede Verden rundt, for at holde Foredrag om sin Færd. Ligesom med Roald Amundsen, allerede for et Par Maaneder siden, var han her i København, hvor han holdt to Foredrag. Det første var i Geografisk Selskab i Koncertpalæet; Hans Majestæt Kong Christian X. overværede personlig Foredraget. Det andet var i Raadhushallen, dette Foredrag som var for Offentligheden, havde samlet et „sækfuldm”

Hus. Det var om dette Foredrag, der var ledsaget af udmærkede Lysbilleder, som ofte vakte Begejstring, at jeg i al Korthed vil fortælle.

Roald Amundsen begyndte straks med at fortælle om Rejsen fra Norge. Denne gik uventet godt; man havde nemlig spaaet, at Amundsens 97 Hunde ikke kunde taale den tropiske Hede ved Ekvator, men for at raade Bod herpaa, var der bleven sat Solsejl over Dækket, og desuden var der bygget et Underdæk. Paa disse Dæk levede Hundene udmærket og de trivedes godt. Et Bevis herpaa er, at da de naaede Sydpolaregnene, var Tallet paa Hundene steget fra 97 til 116.

Saa snart, som »Fram« (det hed det Skib, som Amundsen sejlede med) var kommet til fast Land, gik Mandskabet i Land. Her begyndte de straks at søge efter et passende Sted, hvor de kunde bygge deres Vinterkvarter. Efter at have fundet et saadant, begyndte de paa Bygningen af Vinterkvarteret. Dette bestod af et Hovedhus og 12—13 Telte til Hundene.

I Slutningen af April Maaned begyndte Snestormene for Alvor at tage fat. Kvarteret blev fuldstændig tilsneet. Sneen dannede en hel Barière omkring det.

Selve Hovedhuset bestod kun af to Rum — et Køkken og et Opholdsværelse. Men snart fik de Overflod af Værelser — et til hver Mand — idet de nemlig begyndte at grave Gange ud til alle Sider, og fra disse udhulede de store, prægtige Værelser. Paa denne Maade behøvede de ikke at se hinanden, uden ved Maaltiderne — og saa kunde de jo fortælle hinanden »Nyt« fra deres »Land«, ved disse, hvilket altid virkede forfriskende (som forstaaeligt er). Naa, — efter at have overvintret, begyndte de at frænge mod Syd. For hver Grad nedlagde de Depoter. For at de ved Tilbagejensen skulde kunne være i Stand til at finde disse igen, byggede de store Isvarde, hvorpaa de plantede et Flag.

Roald Amundsen dvælede meget ved, at det hele »gik saa strykende let og fort«, men selvfølgelig var der mange Forhindringer. Snelladen var til Tider ganske glat, men jo længere de kom mod Syd, desto mere ujævn blev den. Saaledes var der fuldt af Revner, der var skjulte af Sne, som var dem en særlig Plage. De turde nemlig ikke rejse saa hurtigt, af Frygt for at falde ned i Revnerne. Dette skete ikke

desto mindre flere Gange om Dagen, men heldigvis kom de hver Gang lykkelig fra det.

De kunde ogsaa, »ret som det var«, møde stejle Bjergkæder, som de maatte bestige, for at kunne komme direkte mod Polen. Et af Stederne i en af disse Bjergkæder, kaldte han »Djævelens Dansesal«, et talende Bevis for, hvor uhyggeligt der maa have været.

Efter at være kommen forbi disse Bjergkæder, begyndte Landet at sænke sig jævnt ned mod Syd, saa det sidste Stykke til Sydpolen blot var en Fornøjelse. Denne blev dog for en Uges Tid afbrudt, idet heftige Storme opstod. De maatte slaa deres Telte op og tilbringe Tiden i disse; men aldrig saa snart havde Stormene lagt sig, før Amundsen igen kom paa Benene. Nu gik det temmeligt let lige til Polen, som de naaede den 14. December. Her gjorde de Udflugter paa 20 Kilometer til alle Sider. De forblev paa Polen til den 17. December. Tilbagejensen gik forholdsvis nemt, da de jo nu havde Depotflagene at rette sig efter.

Da de endelig naaede Vinterkvarteret igen, hørte de, til deres ubeskrivelige Glæde, at det var lykkedes »Fram« at sejle længere mod Syd, end noget andet Skib, og dær gjort vigtige geografiske Opdagelser. »Gamle gode Fram« har altsaa vist Nor-

ges Flag længst mod Nord og længst mod Syd.« — —

Det var med Stolthed, at den berømte Forsker sagde disse Ord, og han havde da næppe sagt dem, før Bifaldet brusede ham i Møde. Ved Foredragets Slutning, klappede Folk endnu mere, og Amundsen maatte fremkaldes atter en Gang, for at modtage begejstrede Hurraraab og Haandklap.

Od.

Fra vore rejsende Korrespondenter.

III.

Kjøbenhavn- Kiel- Hamburg.

Tirsdag Kl. 9⁰⁵ afrejste vi fra Kjøbenhavn med Jernbanen til Korsør. Turen dertil tog c. 1^{1/2} Time; ankommen til Havnen, gik vi ombord i et tysk Dampskib, der i godt stille Vejr, bragte os til Kiel. Indsejlingen til denne By saa vi i Solens sidste Straaler. Kiel har en glimrende Kjøbenhavn, og umaadelige Krigsskibe laa her i Rad og Række og viste sine morderiske Vaaben. Oppe i Byen gik mange Orlogsmænd, og vi saa da ogsaa her, for første Gang, tyske Officerer hvoraf der ellers overalt vrimler. Det var interessant her at se en tysk Restauration og drikke det berømte tyske Øl. I denne Restauration spiste vi Aftensmad og det smagte os godt — især Øllet,

Da vi kun havde ganske kort Tid at forblive i Kiel — vi skulde straks videre til Hamburg — spadserede vi blot lidt i de nærmeste Gader.

Til Hamburg ankom vi Kl. 10^{1/2}. Vi standsede ved »Dammator« Jernbanestation og kørte i Bil til Hotel »Zum Kronprinzen«. Dette er et nydeligt Hotel, beliggende i den smukkeste Del af Byen, ved »Alster See«. Vi fik et Værelse, der vendte lige ud mod Søen, og Udsigten over denne var mageløs. Overalt elektrisk Belysning, der spejlede sig i Søen, — saa de utallige smaa Dampskibe, som uafledelig fór frem og tilbage, Boulevarderne og de prægtige Bygninger — — det var overraskende nydeligt.

Efter at have sovet en Nat i udmærkede Senge, benyttede vi den næste Dag til at besé Byen.

Vejret var godt og det var temmelig varmt.

Byen tog sig meget smuk ud; de to dejlige Søer; »Binnen Alster« og »Aussen Alster«, adskilles ved den smukke »Lombardbrücke.« Rundt om Søerne er der dejlige Boulevarder, Pragtbygninger omgiver det hele, — det var overraskende at se de mange, mange (ca. 175) Svaner i Søerne, der gyngede paa de smaa Bølger, som Dampskibene efterlod. — —

Denne Formiddag tilbragte vi i den zoologiske Have, en af de

største i Europa. Selve Haven er overordentlig smuk, og Dyrenes Mængde overvældende — vi vil længe huske denne Dag i Haven. Senere besøgte vi den berømte Børs, men da det var udenfor Mødetid, fik vi ikke sét Livet der. »Der Rathaus« beundrede vi ogsaa meget, det er pragtfuldt.

I Alster Arkaden spiste vi til Middag. Lige over for var der en stor Ildebrand, saa der var en Mængde Mennesker sammenstimlede. Eftermiddagen gik med at besøge den øvrige By.

— — Hamburg er en dejlig By, det Indtryk fik vi af den.
X. og Y.

Præmiegaade.

Løsningen af Opgaven i forrige Nummer er:

- 1) H. C. Andersen: Fyrtøjet.
- 2) B. S. Ingemann: Landsbybørnene.
- 3) Jonas Dahl: Broder Peder eller Verdens Løn.

Ogsaa denne Gang udsætter »Brændpunktet«s Redaktion en Præmie, bestaaende af en Teaterbillet (denne Gang til Folke-teatret) til en Pris af Kr. 2,00, til Løseren af følgende Opgaver:

Fra hvilke Bøger er følgende Citater tagne?

- 1) Nu maatte Elverpigerne danse, og det baade simpelt

og det med at trampe, og det klædte dem godt; saa kom Kunstdansen, eller som det kaldes, »at træde udenfor Dansen«, hille den, hvor de kunde strække Ben; man vidste ikke, hvad der var Arme og hvad der var Ben, det gik imellem hinanden ligesom Savspaaner, og saa snurrede de rundt, saa Helhesten fik ondt og maatte gaa fra Bordet.

-
- 2) Bag om alle tings begreb, der noget staar, som ligner
kneb,
men som er ganske ligefrem —
at sige da for alle dem,
der tælle kan til mer end fem.
At love er tilsidst at lyve,
skønt loveren er lige ærlig,
al holden kaldes før besværlig,
men den kan kaldes rent
umulig,
hvis i logiken man er duelig. —
Nå, lad så løftefuglen flyve.
Hør, sig mig —?

-
- 3) Det var ikke vanskeligt at sige »i Morgen« i en ligegyldig Tone, men at køre hjem at se sine Søskende og Forældre, at bede om Penge — det var forfærdeligt.

For at kunne vinde den af »Brændpunktet«s Redaktion udsatte Præmie, maa alle Løsningerne være fundne. Eventuelt Lodtrækning. Fristen varer fjorten Dage fra den Dag »Brændpunktet« udkommer i November.

Denne Blanket maa udfyldes og sendes til Redaktionen, Bü-lowsvej 7 A.

.....
(tydeligt Navn)
.....
(tydelig Bopæl)
.....
<i>har fundet Løsningen af »Brændpunktets Opgave for November.</i>
1)
.....
2)
.....
3)
.....

Løsningen af Opgaven vil blive kundgjort i næste Nummer.
Red.

Det muntre Hjørne.

VIII. Vidneforklaring.

De engelske Advokater har Ret til at underkaste begge Parter og deres Vidner et skarpt Forhør, hvorved de fremfor alt søger at forvirre Modpartens Vidner, og deraf drage den bedste

fordel. Undertiden bliver det saa Advokaten, der trækker det korteste Straa ved dette Forhør, og da giver sædvanlig baade Dommeren, Juryen og Tilhørerne deres Tilfredshed tilkende over Advokatens Nederlag. En saadan lystig Hændelse tildrog sig en Dag. En Dame var anklaget for et eller andet. Hun gjorde straks et fordelagtigt Indtryk paa Dommerne, men da begyndte Modpartens Advokat, Mr. Smith, at underkaste hende et skarpt Forhør, der forvjrrede hende i den Grad, at hun tilsidst faldt besvimet om. Dette var naturligtvis tilstrækkeligt, til at drage Rettens og Publikums Sympati over paa hendes Side. Advokaten, der indsaa, at hans Sag stod daarligt, fandt imidlertid paa en Udvej. Han vilde konstatere, at Besvimelsen var forstilt, for derved at berøve hende den Medlidenhed hun havde vakt.

— — Damens Ansigt var bleven purpurrødt, da hun faldt om, og dette gav Anledning til følgende Spørgsmaal til et af Vidnerne, en midaldrende Dame.

»De saa vel den Anklagede besvime.«

»Ja.«

»Plejer Folk ikke at blive blege, naar de besvimer?«

Der bemærkede en vis Bevægelse i Salen ved dette Spørgsmaal, og Vidnet blev lidt forlegen. Hun svarede imidlertid:

»Nej ikke altid«.

»Har De nogensinde hørt Tale om nogen, som besvimede uden at blive bleg?«

»Ja.«

»Har De set et saadant Tilfælde?«

»Ja, jeg har.«

»Naar?«

»For omtrent et Aar siden.«

»Hvor var det?«

»Her i Byen.«

»Hvem var det?«

Nu var Nysgerrigheden vakt, og alle lyttede med spændt Opmærksomhed efter hvad hun vilde svare. Svaret lod imidlertid vente paa sig. Hun blinkede med Øjnene, hendes Læber dirrede, og hun anstrengte sig for at være alvorlig, medens hun svarede:

»Det var en Neger.«

Alle brast i Latter, og Mr. Smith havde dermed taht Slaget.

IX.

A: »De er en forbandet Skurk.«

B: »Hvad siger De? Er det Deres Spøg eller er det Alvor?«

A: »Det er mit ramme Alvor.«

B: »Naa, det var sandelig heldigt for Dem, for saadan en Spøg havde jeg ikke fundet mig i.«

X.

Hvilken Lighed er der mellem Jensen og hans Forlovede?

Svar: Kær-lighed.

XI.

Man kan ikke — men.

Man kan ikke betale Præstegæld.

Man kan ikke bestile Ægte-Skab hos en Snedker.

Man kan ikke købe Adams-Æbler i Skæppevis.

Man kan ikke klare sig i Rusland med Kom-Pas.

Man kan ikke binde en Hest med et For-Toug.

Man kan ikke hvile sig paa en Node-Stol.

Man kan ikke varme sig ved en Kon-Sol.

Man kan ikke blive utørst af en An-Drik.

Man kan ikke sende sin Vaskekone en Ber-Serk.

Man kan ikke anlægge Fip paa en Baads-Hage.

Man kan ikke koge Grød af Vad-Mel.

Man kan ikke staa paa Ski i en Spytte-Bakke.

Man kan ikke bo i et Blæk-Hus.

Man kan ikke brække en Al-Arm.

Man kan ikke udrydde Mus med en Advo-Kat.

Man kan ikke gifte sig med (en) Mal-Mø.

Man kan ikke spille en Kasse-Rolle.

Man kan ikke malke en Ri-si-Ko.

Man kan ikke spise med en Stemme-Gaffel.

Man kan ikke brænde Mur-

H. Christensens Bog- & Papirhandel,

Gl. Kongevej 105 — Telf. 2664.

Eget Bogbinderi. ∴ Eget Bogtrykkeri,

Leverandør til Henrik Madsens Skole.

Alle Skolebøger.

Alt Skolemateriale

sten af Trus-Ler.

Man kan ikke opholde sig i et Puste-Rum.

— —

Men man har ofte Fordel af en Bagdel.

— — —

XII.

Ogsaa en Filosof.

Dommeren: »Hvad er Deres Stilling?«

Tiltalte: »Jeg er Sofist.«

Dommeren: »Hvad beha'r? Her staar at De befatter Dem med at betrække Møbler.«

Tiltalte: »Ganske vist, men min Specialitet er — Safaer.«

— — —

XIII.

Fra Mathematiktimen.

Læreren: »Kan du Hans sige mig, hvad Centrum er?«

Hans: »Centrum er et dødt Punkt, som er uendelig lille.«

Læreren: »Rigtig, men kan du saa sige mig hvad en Centrums Mand er?«

Hans: — —??

Peter (rækker Haanden i Vejret): En Centrumsmand er en ød Mand, som er uendelig lille.«

— — —

XIV.

Paa Jernbanen.

En Herre paa 2den Klasse kom i en lille Disput med en Dame om, hvorvidt det var nødvendigt, at aabne Vinduet eller ikke.

»De lader ikke til at kende Forskellen mellem en 2den og en 3die Klasses Vogn!« udbrød Damen til sidst i en knusende Betoning.

»Jo vist gør jeg det,« svarede han rolig.« Jeg er en gammel Jernbanerejsende, og jeg kender meget godt Klasseforskellen: paa 1ste Klasse er Passagererne grove mod Jernbanepersonalet, paa 3die Klasse er Jernbanepersonalet grove mod Passagererne, og paa 2den Klasse (med en Bøjning mod Damen) er Passagererne grove mod hinanden.«

— — —

Hr. mag. J. O. Bøving-Petersen, har modtaget St. Olavsordenens Ridderkors. Brændpunktets Redaktion bringer herved en hjertelig Lykønskning.

Naar De vil købe „**Fotografiapparater**” eller De vil have Oplysninger om **Fotografien**, da henvend Dem til os. Vi giver gerne alle Oplysninger. Vore „Sigurd“ og „Ilford“ Plader er enestaaende.

Kongsbak & Cohn. Skovbogade 1.

Poul Holm.

Silkegade 11.

Gymnastik- og Sportsdragter
Gymnastiksko og Foboldstøvler.

Leverandør til
HENRIK MADSENS SKOLE.

Poul Holm.

Silkegade 11.

Deres Fodtøj bør De købe

i
Skotøjsfabrikkernes Udsalg,

Falkonerallé 3.

Telefon: Godth. 615 y.

Alt i fix og moderne Façon.
Reparationer udføres.

Stort Udvalg i Skolefodtøj.

Reparationer udføres
- bedst og billigst. -

Skotøjsforretningen „Frem“,
M. Weilgaard.

Gl. Kongevej 135.

Leverander til Brugsforeningen for Embeds-
og Bestillingsmænd samt Læger.

Boldspilrekvisitter

købes bedst og billigst i
Foreningen
til Indkøb af Boldrekvisitter.

Vestervoldgade 8.

København B.

(Aarskontingent 50 Øre)

Husk Skolens Boghdl.

H. A. SØLLING,

H. C. Ørstedesvej 42

(Hj. af Forchhammersvej)

Telf. 2340

Stort Lager af Skolebøger
og Skolerekvisitter til Henrik
Madsens Skole.

Vår Frue Boglade.

- Største Udvalg af udenlandsk
Litteratur i billige Udgaver.

— Forlang Katalog. —

Nørregade 13. Tlf. 9612.

Redaktionen sluttet den 1ste November. Næste Nr. udkommer i December.

Redaktør: Einar Odland, Bülowvej 7 A. Telefon Vester 5467 y.

C. Ellong's Bogtrykkeri, Sofievej 9